

ønskes ubadtil erkjendt som her opfattet saaledes, at Resultaterne af Hans Majestæt Kongens Reise, naar de svare til Hans Majestæts Ønsker, ere en Befættelse af Danmarks venstabelige Forhold til de Magter, som han træder i Forbindelse med, uden at være nogen Svækkelse af det venstabelige Forhold til de øvrige Magter.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): I Anledning af den ærede Formands sidste Bemærkning om, at jeg her skulde have talt om et Omflag i vor Politikk, vil jeg udtrykkelig fremhæve, at jeg gjorde opmærksom paa, at de Frugter, der maatte fremkomme af denne Reise, ikke maatte opfattes som en Forandring af vor Politikk, saaledes at vi bleve Fjender af dem, som vi før vare Venner med, og Venner med dem, af hvem vi før vare Fjender, men derimod som en tilveiebragt Frihed i vor politiske Stilling, saaledes at vi nu kunne siges at have det samme Forhold til alle Magter. Den høitærede Formand maa altsaa have misforstaaet mig.

Formanden (Krabbe): Jeg har ikke overhørt disse Ord, som iøvrigt ikke saldt ganske saaledes, og jeg mener heller ikke at have misforstaaet dem; men det Udtryk, jeg fandt Anledning til at fremdrage, blev brugt, om end ikke som Udtryk for den ærede Ordførers egen Mening, og naar det ikke fik den Forklaring, som jeg haabede at kunne fremsætte her paa en saadan

Maade, at man var enig deri, mente jeg, at det kunde gjøre den i Thinget førte Forhandling til Gjenstand for en Misforstaaelse, som ikke kunde ønskes.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets § 18 (se Tillæg A. Sp. 33—34).

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, der derefter fattes under Forhandling, omfattede § 8 I. (se Tillæg A. Sp. 21—22), § 20 I.—IV. (se Tillæg A. Sp. 55—66), § 26 Nr. 14.—18. (se Tillæg A. Sp. 163—164) og af § 27 III. d. 7—9 (se Tillæg A. Sp. 173—174), samt § 25 (se Tillæg A. Sp. 161—162), med de dertil hørende Vndringsforslag paa Vndringsforslagslisten Nr. 42—45 (se Tillæg B. Sp. 321—322), Nr. 193—195 (se Tillæg B. Sp. 349—350). Hertil hører af Betænkningen Nr. 62—68 (se Tillæg B. Sp. 131—138), Nr. 184 (se Tillæg B. Sp. 259—264), Nr. 205—207 (se Tillæg B. Sp. 305—312). — Fremdeles fattes under Forhandling følgende udenfor Betænkningen under Nr. 7 fremkomne Vndringsforslag til § 26 af Suel, Leth og Steenstrup:

Efter Post 18 indskydes et nyt Nummer saalydende:

„Til Ole Madten Jensen's Arvinger i Bregninge paa Væ i Genhold til Grundtætningerne i Skiftelovens § 92..... 24,000 Kr.“

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Med Hensyn til § 7 har jeg ikke nogen anden Bemærkning at gjøre, end at tilgive et Par Ord til, hvad der er meddelt i Betænkningen om den Forhandling, der har fundet Sted mellem Ministeren og os, Lotterisagen vedrørende. Vrede Medlemmer ville vistnok erindre, at der i de senere Aar i Betænkningen stadig er rørt ved Spørgsmaalet om Lotteriet, og at der navnlig har været Misforståelse tilfæde i Udvalget med, at man overhovedet var for villig til at give Bevillinger til private Lotterier og ovenikjøbet, saa vidt jeg veed, meget vidtstrakte Bevillinger, der tillode at kolligere i temmelig store Kredse. Nu har Sagen paany været tagen for til Forhandling med Ministeren, og den høitærede Minister har meddelt de Oplysninger, som findes i Betænkningen saavel med Hensyn til, hvilke Lotterier der allerede nu have faaet saadanne Bevillinger, som om hans Forsæt ikke at ville give Bevillinger udover 1887. Med Hensyn til dette kan Udvalget være Ministeren taknemlig og være tilfreds; men Udvalget havde ønsket, at Ministeren var gaaet noget videre i sine Udtalelser, idet

man nemlig maatte anse det for ønskeligt, at Ministeren ikke blot ikke gav Bevillinger, der gik længere end til 1887, men overhovedet ikke gav nye Lotteribeovillinger. Dermed er naturligvis ingenlunde afstaaet, at Ministeren kunde give Forlængelse af bestaaende Lotteribeovillinger. Der er f. Ex. enkelte, som have Bevilling til 1885, og det vilde være rimeligt, om saadanne Bevillinger bleve forlængede til 1887, da der ikke var nogen Grund til at standse dem, men man har ønsket, at Ministeren ikke vilde give nye Lotteribeovillinger. Jeg vil bemærke, at Udvalget ikke er i nogen Tvivl om, at Ministeren har formel Ret til at give disse Bevillinger ifølge Loven af 6te Marts 1869, § 2; men det er blot en Hensætning, Udvalget gjør til Ministeren om, at han vilde lade være at give saadanne. Hvad angaar de Bevillinger, der ere nævnte i § 2, ville ærede Medlemmer maaske have lagt Mærke til, at de angaa ikke blot Lotterier, men ogsaa Tombolaer. Smød disse sidste er der ikke nogen Uvillie fra Udvalgets Side, de gives i mange Tilfælde ved Fester, til velgjørende Anstalter osv. Det er ikke Udvalgets Mening at røre ved denne Side af